

HET RAPPORT VAN DE FEDERALE REGERING

Michel I blies haar laatste zucht een half jaar te vroeg uit. Maar wat verwezenlijkten N-VA, Open VLD, MR en CD&V de voorbije jaren? En vooral, wat niet? Want dat worden onze uitdagingen voor de volgende legislatuur.

Een strikt budgettair beleid rond personeelsplannen. Dat beleid werd effectief gevoerd. Minister Loones stond triomfantelijk te toeteren dat het federaal personeelsbestand gedaald is tot 59.500 eenheden. Alsof cijfers op zich belangrijk zijn. Dat de diensten en instellingen kreunen onder personeelstekort is een feit waar hij gemakshalve aan voorbijgaat. Zelfs diensten die omwille van de omstandigheden (de aanslagen, de asielcrisis ...) vrijgesteld waren van de personeelsinkrimping, hebben onvoldoende mankracht in huis om hun taken naar behoren uit te voeren. Eigenlijk is de 'war on talent' door de federale overheid al verloren.

Wervingen verbeteren. Iedereen weet dat er te veel tijd verloopt tussen de vacantieverklaring van een functie en de invulling ervan. De procedure voorgesteld in de Codex zal die periode nóg langer maken. Dit heeft nefaste gevolgen: de wervingsprocedure wordt duur, langdurig en uitgebreid; en de mensen van eigen dienst zullen het moeilijker hebben om in eigen dienst te bevorderen naar een hoger niveau. Weg sociale promotie!

“EIGENLIJK IS DE ‘WAR ON TALENT’ DOOR DE FEDERALE OVERHEID AL VERLOREN”

hiervoor zelfs niet voor de volgende regering maar voor deze die daarna komt. En 10 jaar vooruit kijken in de politiek is naïef. Gelijkschakeling van de statuten van contractuelen en statutairen is een nivellering naar onderen.

Regels van Behoorlijk Bestuur die contractuelen kunnen beschermen tegen collectief ontslag of domweg ontslag wegens een staats hervorming vinden we niet terug in de Codex. Een tuchtregeling voor contractuelen komt er niet, en de tuchtstraffen voor ambtenaren worden sterk verzwagd: van een ambtenaar die wat mispeuterd heeft kan tot 36 maanden loon worden ingehouden.

De loonschalen van contractuelen gelijkstellen met die van de statutairen. Da's een mooi initiatief, maar kost deze regering uiteindelijk niets. Aangezien de eerste contractueel van D, C of B weddeschaal 4 slechts zal bereiken in 2029 is de factuur

Een vrouwvriendelijk beleid en de betere afstemming van de work-lifebalans. Alle systemen van deeltijds werken staan onder druk, de pensioenleeftijd is opgetrokken maar er wordt wel ingezet op telewerken en satellietkantoren. Telewerken is inderdaad een succes, zij het dan wel grotendeels op kosten van de werknemer en ten voordele van de federale overheid die serieus bespaart op kantoorgebouwen. Voor satellietkantoren ligt het verhaal moeilijker omdat er voor grote delen van het land waar de nood hoog is (de Kempen bijvoorbeeld) geen satellietkantoorruimte voorzien is.

Een burn-outplan. Dit staat zelfs nog niet in haar kinderschoenen. Of moeten we de mogelijkheid om vrijwillig in een lager niveau te gaan werken (voor een lager loon uiteraard, en dus voor een lager pensioen) als de grote oplossing voor een nakende burn-out zien? Of is het feit dat men zelfs na een 'te verbeteren' evaluatie afgedankt kan worden een rustgevende factor om de motivatie aan te scherpen?

DE BALANS IS NEGATIEF

We zien dat ministers Vandeput en Loones vooral hun eigen partijprogramma wilden uitvoeren: de staat kost te veel, moet afslanken, er is te veel personeel en de statutairen hebben te veel rechten. Aan dit credo was het welzijn van de ambtenaren, de aantrekkelijkheid van de openbare sector en de continuïteit van het openbaar bestuur ondergeschikt. Wij hebben alvast één grote vraag voor de bevoegde ministers van de toekomstige regering: zorg voor een fatsoenlijk sectoraal akkoord dat de Codex werkbaar maakt. ●